

foto: St. Maartenviering bij de 'Sterrekinderen' op Curaçao.

Peuterspeelgroep "De Sterrekinderen" op Curaçao

Een leuke uitspraak van één van de peuters in Peutergroep "De Sterrekinderen" op Curaçao tijdens het doen van de afwas: "Kijk eens Maria hoe goed ik het kan. Ik lijk wel een mens!" Maria vertelt hoe zij haar peutergroep op Curaçao gestalte gaf.

Na viereneenhalf jaar als heilpedagogisch groepsleidster op het Zonnehuis in Zeist werkzaam geweest te zijn, ben ik in de zomer van 1994 met mijn man en dochtertje van 4 maanden naar Curaçao verhuisd. Mijn man is daar geboren en opgegroeid en kon er, na 14 jaar werken en studeren in Nederland, een baan krijgen in het onderwijs. De eerste jaren daar was ik fulltime-huismoeder. Onze tweede dochter werd er geboren. Toen deze drie jaar was, begon ik te werken als oppasmoeder en in augustus 1998 breidde ik dat werk uit met de start van peuterspeelgroep "De Sterrekinderen". Nu komen er vier ochtenden in de week van acht uur tot half een, twaalf kinderen bij mij thuis spelen. De totale groep bestaat dit jaar uit zestien kinderen, maar deze komen niet elke dag. Tussen acht en negen uur druppelen de kinderen binnen. Ze brengen

allemaal fruit mee, dat we in een grote mand verzamelen en later in de ochtend schillen. Tot negen uur ben ik alleen met ze. De kinderen spelen dan zowel binnen als buiten. De ruimte die ik heb ingericht heeft een grote schuifdeur die de hele dag open staat. Als mijn collega om negen uur komt, maken we binnen een kringetje en begint het ochtendritueel. Er wordt een vuurmannetje gewekt dat het kaarsje aansteekt en dan vertel ik van de wind die over het huis en de kinderen (die ik allemaal bij hun naam noem) waait. Glunderende gezichtjes als de kinderen hun naam horen. "Maar", zeg ik dan, "het is héél stil in huis en alle kinderen slapen op één oor". (Han niet, Han slaapt stevast op twee oren zegt hij...) Iedereen houdt zich nu slapende en na een moment van stilte kraait de haan, waarna we samen met bijpassende gebaren 'Jij mag uit

je bedje komen' zingen. Als iedereen wakker is, mag de helper van die dag Stoffel de kabouter wakker maken en worden alle kinderen door hem begroet.

Daarna speel ik een klein poppenspel op een rond tafeltje in het midden van de kring. Meestal laat ik me leiden door een te vieren feest dat voor de deur staat en herhaal ik het spel drie weken lang. Als het uit is zingen we een liedje, begeleid met gebaren, dat aansluit bij het poppenspel. Hierna eindigt het kringgebeuren met het liedje van 'Klein Willemijntje'. De kinderen gaan weer spelen en één van ons gaat aan tafel fruit schillen. Een groepje kinderen schaart zich eromheen om mooie sterren in de appels tevoorschijn getoverd te zien worden; te zien hoe lang de schillenslingers worden en stukjes fruit aangereikt te krijgen. Ze helpen met het afpellen van de bananen, de sinaasappels en de mandarijntjes. De spelende kinderen krijgen fruit aangeboden door een kind dat graag met het schaalpje met fruit rondgaat. Appelpitjes worden bewaard en gaan in de schaal bij het fietsenhok waar de vogels zich tegoed doen aan brood- en koekkrumels. De meloenpitten worden regelmatig geplant.

Rond kwart over tien gaan we samen aan tafel om wat te drinken en te eten. Van tevoren wordt hiervoor in de keuken een groot dienblad klaargemaakt. Dit gaat mee naar buiten waar op het overdekte terras een tafel met stoeltjes staat. Na de spreuk met gebaren geven we elkaar de hand en wensen smakelijk eten. Het tafelen is een heerlijk moment in de ochtend, een ware rustpauze. Kleine woelwatertjes zitten rustig in een kinderstoel en je waant je in een groot gezin. Op dat moment realiseer ik me vaak hoezeer je een thuis bent voor de kinderen.

Na het eten is het plassen en luiers wisselen. De vloer wordt geveegd, de tafel afgeruimd en de afwas gedaan. Dan gaat het hekje open naar schommels, klimrek en zandbak. Fietsjes worden meegesjouwd. Hoewel de kinderen de hele ochtend zowel binnen als buiten kunnen zijn is dit de plek voor het meer energieke spel. Maar ook de plaats voor eindeloos rommelen met een bakje, lepeltje, zand en water. Om halftwaalf mag de helper de bel luiden en zingen we 'Bom, bom, de bel zegt kom, tijd om op te ruimen...' Na het buitenmateriaal opgeruimd te

hebben gaan de kinderen één voor één al blatend op handen en voeten naar binnen, waar eveneens opgeruimd wordt. We sluiten af in het kringetje. We lezen een prentenboek voor. Stoffel wordt naar bed gebracht en het kaarsje wordt gedoofd. Hierna worden de kinderen weer aangekleed onder het zingen van 'Kleertjes aan, schoentjes aan, 't is weer tijd om naar huis te gaan'...

Je moet je voorstellen dat de kinderen in onze warmte het liefst in hun onderbroekje of luier spelen en in de loop van de ochtend wordt dan ook het ene na het andere broekje, rokje, t-shirtje uitgetrokken.

Om twaalf uur worden de eerste kinderen opgehaald met een uitloop tot halfeen. In dat laatste half uurtje wordt de badkamer schoongemaakt, de vloer geveegd en de afwas opgeruimd.

Bij elk bezoek aan Nederland probeer ik zoveel mogelijk mensen te ontmoeten die op antroposofische grondslag werkzaam zijn met kleine kinderen en mijn licht op te steken in peutergroepjes en kinderdagverblijven. Er is een klein groepje mensen op het eiland dat een antroposofische leesgroep heeft georganiseerd en de initiatiefnemers daarvan hebben een esoterische bibliotheek annex boekwinkel met heel wat antroposofisch literatuur. Maar in praktische zin gebeurt er weinig. Er heeft zich in de loop der jaren drie maal een groepje mensen gebogen over het oprichten van een vrijeschool, maar tot drie keer toe stierf het initiatief een vroege dood. Vanaf het begin van het bestaan van de peutergroep speel ik met de gedachte hoe ik de kennis van het kleine kind vanuit de antroposofie, behalve via het werk in de peutergroep, zou kunnen uitdragen in de vorm van een cursus of iets dergelijks voor ouders en mensen die met kleine kinderen werken. Maar tot op heden heb ik daar geen vorm aan gegeven.

Maria Melaan-v. d. Linden,
Monteursweg 23 Curaçao
00 599 946 173 18

Bim Bom, de bel zegt 'kom'

Bim Bom de bel zegt kom tijd om op te
rui - men, van je bim bom tijd om naar huis toe te gaan.

Maar eerst ruimen we al - les op,
hier de blok-ken en daar de pop..

Bim Bom, de bel zegt kom, tijd om naar huis toe te gaan.